

ΕΠΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Φρικτή νομενκλατούρα

Κάθε επανάσταση εγκαθιδρύει
ένα καινούργιο καθεστώς.
Εκεί που πριν υπήρχε εκμετάλλευση,
η εκμετάλλευση βαφτίζεται
κάπως αλλιώς.

Πηγαίνουν περίπατο οι διακηρύξεις,
οι καλές προθέσεις αυτοκτονούν.
Καρποί τόσων κόπων δεν προλαβαίνουν
να ενηλικιωθούν.

Οι επιτήδειοι φροντίζουν γι' αυτό.
Γίνονται η φρικτή νομενκλατούρα
που χτίζει συλλογικούς εφιάλτες,
απεχθή κολαστήρια. Και, προπαντός,
την υστεροφημία της.

Αχρειαστο

Χτες ένας γλάρος με κουτσό ποδάρι
ήρθε και του πετούσα ξεροκόμματα
στο ταβερνάκι του Αντώνη.
Φριχτά διπλωμένο το 'χε
κι έτσι όπως σκόνταφτε στα βότσαλα
θύμιζε έντονα το ποίημα του Μπωντλαίρ.
Αλλά σαν πέταξε
--τι θείο στα ρεύματα του μελτεμιού
εκείνο το πλανάρισμα!--
πόσο πια αχρειαστο του ήταν.

Με τις δροσιές και με τους ίσκιους

Τι ντροπή τέτοιο πλουμιστό περιστέρι,
από ευνούχο γάτο να φαγωθεί.
(Το κάθαρμα, ταϊσμένο πριν δυο ώρες!)
Και τι ύπουλο το μεσημέρι, με τις δροσιές
και με τους ίσκιους, όταν στη ράχη σου
ο θάνατος παραμονεύει.

Μόνο μπορώ ν' αναταράζομαι

Δεν ξέρω να πω
τι γεωλογικά φαινόμενα
έπλασαν την ομορφιά σου.
Τι πιέσεις και τι εκτονώσεις,
τι ανεβάσματα και κατεβάσματα
και παρελεύσεις εποχών
κρύου και ζέστης.
Μόνο μπορώ ν' αναταράζομαι
πιασμένος όλος σε μια τρίχα
ολόμαλλου θεριού,
που είν' ο χρόνος
και καλπάζει.

Το τόπι

“Χαμένος για χαμένος” είπε, κι έξαφνα
φωτίστηκαν τα χαρακτηριστικά
του συνοφρυωμένου του προσώπου.
Ολόκληρο ή μισό,
για παράδεισο ή για κόλαση –το ίδιο τόπι.
Κι ακόμα παίζεται..

Κοινωνικός αυτοματισμός

Οι λαϊκές τάξεις
σαν τις γάτες που τσακώνονται,
πολύ απασχολημένες
για να αντιληφθούν το φορτηγό
που έρχεται καταπάνω τους.

Μετέωρος αποχαιρετισμός

Τι απογίνεται
το μισοφαγωμένο δειλινό,
ο μετέωρος αποχαιρετισμός
του πεθαμένου;

